

Ulla Grytt väver med akvarellens skimmer

I februari 1992 kunde man på Konsthuset i Stockholm ta del av textilkonstnär Ulla Grytts stora separatutställning, med arbeten inspirerade framför allt av vistelser och resor i Sydeuropa.

Stora skira bilder i lin och sidenorganza utförda i den speciella akvarellliknande teknik som är så karakteristisk för Ulla Grytt. Den innebär att hon arbetar i lager på lager. Hon får därigenom fram en mycket stor transparens, vilken sammanställs med kraftigare partier i traditionell gobelin-teknik. Dessutom målar hon direkt på den färdiga väven.

Bilderna var genomgående mycket stora i formatet och flertalet av motiven hämtade från Grekland och Italien med sitt mjuka, en aning disiga ljus. Just detta ljus hade Ulla Grytt förmått fånga på ett utomordentligt sätt.

Ett verk var inspirerat av silvergrönskimrande olivlundar och här liksom i ett arbete med jättelika vallmoblommor hade hennes genomskinliga akvarellvävar funnit sin rätta form och blivit så sinnligt voluminösa och färgskimrande som man bara kan uppleva dessa motiv i verkligheten. I andra abstrakta arbeten hade kontrasten mellan skirhet och kraftfullhet i olika vävtekniker utnyttjats maximalt.

Tre års arbete

Ulla Grytt hade arbetat i det närmaste tre år med den här utställningen, och det var en stor satsning. Som många andra av hennes kollegor är hon beroende av att få direkta beställningsarbeten, dvs offentliga utsmykningsuppdrag med jämna mellanrum för att kunna arbeta vidare. Därför tar arbetet med att sammanställa en utställning av det här formatet, 21 verk, förutom mycket kraft och energi, lång tid att färdigställa.

Varje arbete måste också få ta sin tid, få mogna fram. Detta blir mer och mer betydelsefullt för Ulla

Grytt. Att ensam i sin ateljé få gå in i sig själv, "att bottna" i utvecklandet av sina motiv blir viktigare och viktigare.

Behöver lugnet

Då hon gick ut Konstfack 1961 gick livet med snabba rytm. Det politiska engagemanget var stort